

Bøder, som hans Folk skulle udrede, forsaavidt han ikke selv idømmes Bøde; han skal tilsvare Bøde for egen Forseelse, og for sine Folk skal han tilsvare alle Hovedbøder, men ikke den Femtedel af Hovedbøden, som kan paalægges hver af hans Folk. Det er kun Bøder af indtil nogle Tusinde Kr., han kan komme til at udrede; men her kan han komme til at udrede saa mange Gange Bøden, divideret med 5, som der er Folk, der have deltaget deri, det kan løbe op til 50 Tusinde. Fremdeles findes der i Brændevinsbrændingsloven ikke nogen som helst Bestemmelse om, at en Ejer, som ikke driver Forretningen, skal tilsvare Bøder. Her er fastsat, at Ejeren skal indestaa for alle Bøder, selv om han har forpagtet Bryggeriet bort. En Mand, der har trukket sig tilbage fra Forretningen paa sine gamle Dage og forpagtet den bort, skal desuagtet tilsvare Bøder. En Enke, som efter sin Mand's Død ønsker at bevare den store Forretning, vil ikke kunne gøre det uden at udsætte sig for at maatte udrede et aldeles urimeligt Antal Bøder af aldeles urimelig Størrelse. Paa umyndige Børns Vegne er man nødt til at afhænde et dem tilhørende Bryggeri. Skal det bevares i deres Umyndighedsstilstand, maa de selvfølgelig forpagte det bort, og deres Formue kan da omtrent blive opslugt ved Bøder, som Forpagteren og hans Folk paadrage Forretningen, uden at Ejeren har dermed at gøre; tilsvarende Bestemmelser findes ikke i Brændevinsloven. Men hvad der er Hovedpunktet, er, at i Brændevinsloven er Reglen bestemt; men her er Reglen fuldstændig overladt til den ærede Finansministers Afgørelse, i saa Henseende findes der aldeles ikke noget tilsvarende i Brændevinsbrændingsloven af, hvad her finder Sted. Man kan altsaa ikke henvise til, at der er gjort noget lignende i Brændevinsbrændingsloven; der er saa væsentlige Forskelligheder; man gaar her i den Grad strengere frem og udover de Grænser, man har sat i Brændevinsloven, uagtet det der kun drejer sig om at regulere bestaaende Forhold, medens der her er indført noget nyt, at ingen Lighed kan opstilles. Det samme er Tilfældet, naar vi se hen til Roesukkerafgiften. Loven derom udkom paa et Tidspunkt, da der endnu ikke fandtes Roesukkerfabrikker i Danmark. Enhver, der anlagde en Roesukkerfabrik, vidste altsaa, at naar han anlagde den, kom han ind under Lovens Bestemmelser; her er et andet Forhold: det er ligeoverfor en bestaaende, rigt florerende Industri, at man træffer disse Bestemmelser. Ingen af de Punkter, hvori denne Lov afviger fra Brændevinsbrænderi-

loven, og som jeg har anført, findes i Roesukkerloven, tværtimod, ogsaa der er alt bestemt, alle Pligter ere bestemte, og Bøderne ere fastsatte paa en rimelig Maade. Jeg har villet fremhæve dette for at gøre en Ende paa Henvisningen til Loven om Brændevinsbrænding som et Forbillede for denne Lov; thi hvad der her er sket, gaar langt ud over, hvad der er sket ved Brændevinsloven. Det samme ærede Medlem talte om Mistæneliggørelse. Jeg skal kun sige, at jeg finder det fuldstændig rigtigt, at man fra den Side, som jeg ikke hører til, har valgt det ærede Medlem til at udtale sig om Mistæneliggørelse; det er en Sag, som særlig ligger for ham, men jeg finder ikke Anledning til at gaa dybere ind paa hans Bemærkninger i saa Henseende.

Idet vi nu ved 3dje Behandling staa overfor denne Sag, har jeg lige saa vel som de, der i øvrigt ere Modstandere af denne Lov, ikke ment at burde vende tilbage til nogle af de Forslag, som tidligere ere forfaste. Der er allerede tidligere foreslaaet, at denne Lov skulde indskrænkes til at gælde Bajerfæl, og at den Udvidelse, som den nylig havde faaet i Landstinget, skulde gaa ud, saaledes at Loven ikke omfattede Bitter- og Dobbeltøl; det er forkastet, og vi stille ikke Forslag derom igen. Der var foreslaaet, at Skatten skulde nedsættes; det er forkastet, og vi stille ikke Forslag derom. Det var foreslaaet, at Kontrolbestemmelserne skulde fastsættes i Loven og ikke overlades til Finansministerens Vilkaarlighed; det er forkastet, og vi stille heller ikke Forslag derom. Der har været foreslaaet, at Straffebestemmelserne skulde nedsættes til rimelige Beløb, og at Ansvarer skulde begrænses til dem, som virkelig havde forset sig, men heller ikke i den Henseende have vi kunnet opnaa noget Medhold fra dette Ting's Flertals Side. Disse Ting betragte vi altsaa nu som afgjorte, men der er et Punkt, som jeg ikke tror kan betragtes som fuldstændig afgjort; det er, hvorvidt Statskassen skal have en ubegrænset stigende Indtægt af denne Skat. Vi hørte jo selv — som jeg før fremhævede — af den højtærede Minister, at han gik ud fra et Forbrug af 600,000 Tønder Øl. Vi stille os nu paa den højtærede Ministers Standpunkt og sige: Lad os antage, at Forbruget er og bliver 600,000 Tønder. Efter den højtærede Ministers Anvisning se vi fuldstændig bort fra, at Forbruget dels af Øl, dels af Sukker og andre Varer kan stige og falde. Det er 600,000 Tønder Øl; det gaa vi ud fra, og Indtægten af Sukkeret er 2,000,000 Kr. eller 2,100,000 Kr.; Indtægten af Betræ-